

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

"Ίδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μιν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίζει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2019 - Α.Φ.184 - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,01 ΕΥΡΩ

Μόνο ο Θεός είναι το καταφύγιο μας σε δύσκολους καιρούς

Ο ψαλμωδός μοιράζεται μαζί μας τη δοξασμένη αλήθεια ότι: *"Ο Θεός είναι καταφυγή μας και δύναμη, βοήθεια ετοιμότητα μέσα στις θλίψεις"* (Ψαλμ. 46:1). Και γι' αυτό, *"δεν θα φοβηθούμε και αν η γη σαλευτεί, και τα βουνά μετατοπιστούν στο μέσον των θαλασσών και αν ηχούν και ταραζόνται τα νερά τους και τα βουνά σείονται εξαιτίας τής έπαρσής τους"* (εδ. 2-3). Μ' άλλα λόγια, τίποτα δε θα μας είναι τόσο δύσκολο, όσο ο Θεός μας είναι μαζί μας! Ακόμη κι' αν περπατάμε μέσα στην πιο βαθιά και σκοτεινή κοιλάδα, ακόμη και στην κοιλάδα της σκιάς του θανάτου, δε θα φοβηθούμε κανένα κακό, γιατί ο Θεός είναι μαζί μας και η ράβδος Του και η βακτηρία Του μας παρηγορούν (Ψαλμ. 23:4).

Στους δύσκολους καιρούς, το κύριο μέλημά μας είναι να πλησιάζουμε όλο και περισσότερο τον Κύριο, να Τον γνωρίζουμε και να Τον εμπιστευόμαστε όλο και πιο πολύ. Τελικά, μία από τις ευλογίες του είναι ότι, καθώς φθάνουμε στα όρια του εαυτού μας και των δυνάμεών μας, τότε είμαστε σε θέση ν' ανακαλύψουμε περισσότερο το Πρόσωπο και τη δύναμη του Θεού να μας ελευθερώσει (Β΄ Κορ. 1:8-10). Όπως ο Χάντσον Τέϋλор παρατήρησε: *"ο Θεός συχνά βάζει τα παιδιά Του σε δυσκολίες, με σκοπό να κατορθώσουν να Τον γνωρίσουν βαθύτερα, γιατί δε θα μπορούσαν ποτέ αλλιώς να το κάνουν. Γι'*

αυτό, δεν έχει πραγματικά σημασία, πόσο μεγάλη είναι η πίεση. Σημασία έχει πού είναι η βάση της. Πρόσεξε, να μη σταθεί ποτέ εμπόδιο μεταξύ εσού και του Θεού, γιατί έτσι όσο μεγαλύτερη είναι η πίεση, τόσο περισσότερο σε σπρώχνει προς την αγκαλιά Του".

"Έτσι, "ας προσερχόμαστε με ειλικρινή καρδιά, με πλήρη βεβαιότητα πίστης,... Ας κατέχουμε σταθερά την ομολογία της ελπίδας μας άκαμπτη, γιατί πιστός είναι Εκείνος που έδωσε την υπόσχεση" (Εβρ.10:22). Καθώς στρέφουμε τα μάτια και την καρδιά μας προς τον Κύριο και Τον πλησιάζουμε μέσω της λατρείας, της προσευχής και του Λόγου Του, ανακαλύπτουμε όλο και περισσότερο ότι Αυτός είναι η πηγή της ζωής, της ειρήνης, της δύναμης, της χαράς, της ενθάρρυνσης και της ελπίδας και ότι Αυτός και η χάρη Του είναι υπεραρκετά!

Η πίστη ανατρέφεται ιδιαίτερα, όταν απλώς περιμένουμε στην παρουσία του Θεού, αφιερώνοντας χρόνο στο να Τον αγαπάμε και στο ν' ακούμε τη φωνή Του. Η δύναμη που κρατά την πίστη συχνά ρέει μέσα μας, καθώς απλά εμείς λατρεύουμε τον Κύριο. Οι υποσχέσεις των Γραφών ζωντανεύουν, καθώς το Άγιο Πνεύμα τις εφαρμόζει στην καρδιά μας. Η πίστη αρχίζει να ξεπηδά πάλι, καθώς οι άνθρωποι περιμένουν *"τον Έναν, που μπορεί τόσο εύκολα να φέρει τα πάνω-κάτω στη ζωή μας."*

Το κλειδί για εμάς, τότε, σε καιρούς

δοκιμασίας, είναι εάν θα στρέψουμε την πλήρη προσοχή μας στον Κύριο, εάν θα περιμένουμε στην παρουσία Του και θα Τον εμπιστευθούμε και όπως λέει ο Δαβίδ: *"Αλλά, εγώ, Κύριε, έλπισα σε Σένα είπα: Εσύ είσαι ο Θεός μου. Στα χέρια Σου είναι οι καιροί μου..."* (Ψαλμ. 31:14-15). Θα Τον εμπιστευθούμε να εργαστεί σ' εμάς το καλό μέσα από οποιαδήποτε δοκιμασία αντιμετωπίσουμε και να μας παραδώσει σώους στο τέλος του αγώνα; (Ρωμ. 8:28, Ψαλμ. 91:15). Θα αφήσουμε με πίστη όλες μας τις έννοιες επάνω Του, γνωρίζοντας ότι ενδιαφέρεται για εμάς; (Α΄ Πετ. 5:7). Θα ρίξουμε το βάρος μας σ' Αυτόν, εμπιστεύοντάς Τον να μας στηρίξει; (Ψαλμ. 55:22). Δεν θ' ανησυχούμε για τίποτε, αλλά μέσω της προσευχής θα παραδίδουμε τα πάντα σ' Αυτόν; (Φιλιπ. 4:6). Θα Τον αναγνωρίσουμε σε όλες μας τις οδούς και θα Τον εμπιστευθούμε να οδηγήσει τα μονοπάτια μας; (εδ. 6). Ο Κύριος είναι πιστός και μπορούμε να εξαρτιόμαστε τελειώς από Εκείνον για να εκπληρώσει τις υποσχέσεις Του για εμάς, καθώς Τον εμπιστευόμαστε. *"Πλησιάστε το Θεό και θα πλησιάσει σ' εσάς"* (Ίακ. 4:8).

"Ο Κύριος θα είναι καταφύγιο στον πένητα, καταφύγιο σε καιρό θλίψης. Θα ελπίζουν σε Σένα αυτοί που γνωρίζουν το όνομά Σου επειδή, δεν εγκατέλειψες όσους Σε ζητούν, Κύριε" (Ψαλμ. 9:9-10).

Αύξηση της πίστης

Ανάλογα με το ποσοστό πίστης που έχουμε πάνω στο τι ο Θεός θα κάνει γύρω από τις υποσχέσεις Του, η πίστη μας θα είναι είτε δυνατή είτε ασθενής. Η πίστη δεν έχει να κάνει σε τίποτα με τα συναισθήματα, ή με τις επιρροές, με τις αδυναμίες, ή με την εξωτερική εμφάνιση. Αν θέλουμε να τα συνδέσουμε με την πίστη, τότε δεν αναπαυόμαστε στο Λόγο του Θεού, γιατί η πίστη δε χρειάζεται τίποτε απ' αυτά.

Η πίστη αναπαύεται μόνο στον άγιο Λόγο του Θεού. Όταν λαμβάνουμε Εκείνον μέσα απ' το Λόγο Του, τότε είναι που η καρδιά ειρηνεύει.

Δοξολογία ακόμα και μέσα στη δοκιμασία

Ο Λόγος Του είναι πάντοτε: *"...Κατά την πίστη σας ως γίνει σ' εσάς"* (Ματθ. 9:29). Ο Θεός πάντοτε εργάζεται σε απάντηση της πίστης, αν και μερικές φορές υπάρχει μια καθυστέρηση με απώτερο σκοπό να κάνει την πίστη μας να ωριμάσει. Ο Ιώβ είπε: *"...Με δοκίμασε· θα βγω σαν χρυσάφι"* (Ιώβ 23:10).

Ο Θεός επιτρέπει η πίστη μας να δοκιμαστεί ως μέσα από φωτιά, ώστε να πλουτίσουμε σ' Εκείνον. Ο Θεός λέει στην Αποκάλυψη 3:18 : *"...Αγόρασε από Εμένα χρυσάφι*

που έχει πυρακτωθεί και καθαριστεί από τη φωτιά, για να πλουτίσεις..."

Μερικές φορές μας φαίνεται δύσκολο να Τον ευχαριστήσουμε για τις δοκιμασίες, που επιτρέπει να μας συμβούν. Ωστόσο, αν δεν ήταν δύσκολα, δε θα δοκιμαζόταν η πίστη μας. Αλλά καθώς ταπεινώνεσαι κάτω από το δυνατό Του χέρι και αρχίζεις να Τον δοξολογείς στο μέσον της θλίψης, τότε θα σε βγάλει έξω από αυτήν περισσότερο και από κατακτητή.

Υπάρχουν πολλά πράγματα που δεν μπορούμε να κάνουμε, αλλά που ο Θεός μπορεί μέσα από εμάς!

Εκπληρώνοντας τους σκοπούς Του, ο Κύριος ζητά αυτούς που η πίστη τους ανταποκρίνεται στον πλούτο Του. «Ζήτησε από Μένα, και θα σου δώσω κληρονομιά σου τα έθνη, και ιδιοκτησία σου τα πέρατα της γης» (Ψαλμ. 2:8).

Η εκκλησία μπορεί να αναζωπυρωθεί, ο κόσμος μπορεί να ευαγγελιστεί σ' αυτή τη γενιά! Όλοι οι χριστιανοί πρέπει τώρα, ρητά και οριστικά ν' αφιερωθούν σ' αυτό το καθήκον. Μπορούμε να το κάνουμε, και με τον Κύριο Βοηθό μας θα το κάνουμε!

Η ικανότητα εμπεριέχει υπευθυνότητα. Η ευθύνη μας είναι μεγάλη όσο και η ευκαιρία μας. Μια παγκόσμια ευκαιρία να κάνουμε γνωστό το Χριστό βρίσκεται ενώπιόν μας σήμερα.

«Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση» (Μαρκ. 16:15). Αυτή είναι η μεγάλη εντολή στα παιδιά Του. «Και δέστε, Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα» (Ματθ. 28: 20).

Δεν υπάρχουν προσωπικά όρια. «Πηγαίνετε!». Αυτή η εντολή απευθύνεται σε κάθε εν Χριστώ πιστό. Ο καθένας μας πρέπει να υπηρετεί, και προσωπικά και με τα χαρίσματα που του έχει δώσει ο Θεός.

Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις. «Σε όλο τον κόσμο» περιλαμβάνει κάθε έθνος, χώρα και γλώσσα. Όσοι από εμάς δεν

μπορούν να «Πάνε», οφείλουν να προσεύχονται και να μεταδίδουν με ζήλο.

Δεν υπάρχουν όρια φυλής. «Κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση». Δεν υπάρχουν όρια χρόνου. «Εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες».

Με την αγάπη του Χριστού να μας σφιχταγκαλιάζει και τον εαυτό μας προικισμένο με δύναμη από ψηλά, μπορούμε, ο καθένας μας, κατά τη διάρκεια της ζωής μας, να εκπληρώσουμε την προσωπική μας υποχρέωση υπηρεσίας.

Θα ανταποκριθούμε σήμερα στην κλήση Του; Θα δώσουμε τώρα τη ζωή μας, το χρόνο μας, τη δύναμή μας, την περιουσία μας, τα λεφτά μας για τον ευαγγελισμό αυτής της χαμένης γενιάς;

Αυτό είναι κάτι το προσωπικό. Το ζήτημα της εκπλήρωσης της μεγάλης εντολής του Χριστού, είναι ένα άκρως σοβαρό και προσωπικό θέμα στον καθένα από εμάς και τον Κύριό μας, ο Οποίος μας έχει δώσει εντολή και μας έχει εξοπλίσει, έτσι ώστε να την εκπληρώσουμε (Μαρκ. 16:15-20, Πράξ. 1:8).

Ας διαβάσουμε πάλι τη μεγάλη εντολή του Κυρίου μας. Ας διαβάσουμε μέχρις ότου καεί η καρδιά μας, και η εκπλήρωση της εντολής Του γίνει το πάθος της ζωής μας.

Η πίστη ανοίγει το δρόμο για την παντοδυναμία του Θεού

"...Όλα είναι δυνατά σ' αυτόν που πιστεύει" (Μαρκ. 9:23).

Γιατί ο Θεός κάνει όλα να εξαρτώνται από την πίστη μας; Ο πιο σημαντικός λόγος που ο Θεός απαιτεί να έχουμε πίστη, είναι γιατί η πίστη είναι ο μόνος δρόμος μέσα από τον οποίο ο Ίδιος ο Θεός μπορεί να έχει απεριόριστο χώρο για να εργαστεί, διότι η πίστη είναι μια τόσο απλή στάση με την οποία ο άνθρωπος σταματά από τα δικά του έργα και μπαίνει στο έργο του Θεού. Υπάρχει διαφορά μεταξύ του ανθρώπινου και του ουράνιου, του φυσικού και του υπερφυσικού.

Επομένως, ο λόγος γιατί η πίστη είναι τόσο θαυμαστή και πραγματικά παντοδύναμη, είναι γιατί ανοίγει το δρόμο για την παντοδυναμία του Θεού! Γι' αυτό, οι δύο προτάσεις είναι ακριβώς παράλληλες - "Όλα είναι δυνατά για το Θεό" (Μαρκ. 10:27) και "Όλα είναι δυνατά σ' αυτόν που πιστεύει". Η ίδια ακριβώς δύναμη είναι στη διάθεση του Θεού και εκείνου που πιστεύει.

Η πίστη, παραδίδοντας την δική της ανεπάρκεια, συνδέεται με την υπερπάρκεια του Θεού και προχωρά, διακηρύττοντας: "Όλα τα μπορώ μέσω Αυτού που με ενδυναμώνει" (Φιλιπ. 4:13), ενώ ο ουρανός, που επιδοκιμάζει, αντηχεί: "Όλα είναι δυνατά σ' αυτόν που πιστεύει".

Η πίστη εμποδίζεται από τον μη Γραφικό τρόπο, με τον οποίο πολλοί

δικαιολογούν την απιστία τους και μιλούν για την αμαρτία της αμφιβολίας του Θεού. Εάν έχουμε δυνατή πίστη, πρέπει να δούμε ότι είναι μια αναγκαία και σεβαστή υποχρέωση, διαρκώς και σταθερά να πιστεύουμε στο Λόγο του Θεού και ν' αρνούμαστε να Τον αμφισβητήσουμε ποτέ. "Προσέχετε...μήπως υπάρχει μέσα σε κάποιον από εσάς μια άπιστη καρδιά κακή, που θα γίνει με το να αποστατήρει από το ζωντανό Θεό" (Εβρ. 3:12).

Η πίστη εμποδίζεται από την στήριξη στην ανθρώπινη σοφία. Η αυτοπεποίθηση και η εξάρτηση από άλλα μέσα ή πηγές, εκτός του Λόγου του Θεού, είναι ένα εμπόδιο για την πίστη. Η πίστη είναι ανάπηρη όταν βασίζεται στην όψη, στην αίσθηση και στην ανόητη εξάρτηση από άλλες αποδείξεις εκτός του Λόγου του Θεού. Η πίστη έχει να κάνει, μόνο με το Λόγο του Θεού και βρίσκεται στη βάση του Λόγου του Θεού.

Τελικά, η πίστη εμποδίζεται από ό,τι αποκαλούμε "πίστη μας" και από την απελπισμένη προσπάθεια να εμπιστευθούμε τον Κύριο. Μολονότι Εκείνος θέλει, εάν κι εμείς θέλουμε, να Τον αφήσουμε να φυσήσει μέσα στην καρδιά μας τη δύναμη να πιστέψουμε, καθώς και την δύναμη ν' αγαπάμε, να υπακούμε, ή να προετοιμάζουμε οποιαδήποτε άλλη άσκηση της νέας ζωής. "Έχετε πίστη Θεού" (Μαρκ. 11:22) είναι η μεγάλη Του ε-

ντολή. Το "Ζω με την πίστη που έχω στον Υιό του Θεού..." (Γαλ. 2:20) είναι η νικηφόρα ομολογία του Παύλου, που αποδείχτηκε αληθινή. Η πίστη, αυτή η θαυμαστή μηχανή πνευματικής δύναμης, έχει παραδοθεί στα χέρια μας μέσω της Παντοδύναμης Αγάπης Του.

Με τη βοήθεια του Θεού, θα πρέπει να σηκώσουμε τις πολύ μεγάλες δυνατότητες της πίστης. Θα πρέπει να στρέψουμε από τώρα την πίστη σαν ένα ουράνιο όπλο, προς τον αγρό της χριστιανικής ζωής και να τη χρησιμοποιήσουμε για όλα αυτά που ο Θεός μάς έχει καλέσει, στις μεγάλες μάχες της εποχής μας και να κάνουμε πάντα για τη δόξα της βασιλείας του Κυρίου μας και Σωτήρα Ιησού Χριστού.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε δύο μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης: Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Αποστέλλεται δωρεάν σε όποιον τη ζητήσει. Συντηρείται από δωρεές φίλων και αναγνωστών.

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :

Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου

Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας

E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Πνεύμα υποταγής στον Κύριο

Εάν θέλουμε να εργαστούμε επιτυχώς στο να δούμε αναζωπύρωση, οφείλουμε να έχουμε πνεύμα υποταγής προς το Θεό.

Αυτό το πνεύμα είναι το πιο πιθανό να φέρει επιτυχία στην εργασία μας, γιατί είναι το πιο πιθανό να μας καταστήσει ενεργούς και πιστούς. Αυτός που εξαρτάται από τη δική του δύναμη, έχει εξασθενημένο κίνητρο για δράση, γιατί η δύναμή του είναι ασθενής και όταν τη δούμε σε σχέση με το έργο που πρέπει να εκπληρωθεί, τότε η δύναμή του γίνεται όμοια με ενός μωρού! Όμως, αυτός που εξαρτάται από το Θεό έχει το πιο δυνατό κίνητρο για δράση, γιατί καταλαβαίνει ότι ενόσω εργάζεται τον περιβάλλει ένα παντοδύναμο χέρι και Αυτό είναι η καλύτερη εγγύηση επιτυχίας που χρειάζεται. Με αυτή την ενθάρρυνση είναι προετοιμασμένος να εργαστεί σθεναρά και επίμονα, να εργαστεί στην αντιμετώπιση φοβερών εμποδίων, να εργαστεί ακόμη και σε δύσκολους καιρούς, γιατί αναγνωρίζει ότι η χάρη του Θεού είναι αρκετή για ν' αναδείξει το ανεπαρκές των προσπαθειών του.

Επιπλέον, ένα πνεύμα υποταγής τιμά το Θεό. Αυτό σημαίνει μία πρακτική αναγνώριση της δικής μας αδυναμίας και παράλληλα της δικής Του μεγαλοσύνης, καλοσύνης, ικανότητας και ετοιμότητας για βοήθεια. Ως εξάσκηση αυτού, ο άνθρωπος βυθίζεται ενώπιον του θρόνου σαν να είναι ένα τίποτα και με την εμπιστοσύνη ενός παιδιού, ανυψώνει την καρδιά του στο Θεό. Και όλους αυτούς που Τον τιμούν, θα τους τιμήσει στέλνοντάς τους ως απάντηση στις προσευχές τους τις ευλογίες της χάρις Του. Και πάνω σ' αυτό το θέμα εμπιστεύομαι τα γεγονότα. Οποτεδήποτε οι άνθρωποι του Θεού έχουν ειλικρινά ταπεινωθεί ενώπιόν Του, τότε είναι που έ-

χουν νοιώσει βαθιά τη δική τους αδυναμία και επιθυμούν πραγματικά να χρησιμοποιηθούν σαν απλά εργαλεία και Του επιτρέπουν να πάρει Εκείνος όλη τη δόξα. Αντίστροφα, όταν έχουν μικρή αίσθηση της ανάγκης τους για ουράνια επιρροή και έχουν εκθέσει τον εαυτό τους στην εργασία τους μ' ένα πνεύμα αυτοπεποίθησης, παρόλο που έχουν εργαστεί επιμελώς, έχουν κανονικά εξαναγκασθεί να μαρτυρήσουν γυμνότητα και λήθαργο στο τραίνο των προσπαθειών τους. Ακόμα και εάν υπάρχει ένδειξη κάποιας αναζωπύρωσης, είναι πολλοί οι λόγοι που μας κάνουν να καταλάβουμε ότι στην πραγματικότητα υπάρχει λίγη από την παρουσία ή τη δύναμη του Θεού στη ζωή μας!

Τότε, χριστιανοί, πιο είναι το μεγάλο πρακτικό συμπέρασμα που οφείλετε να βγάλετε σε σχέση με τον εαυτό σας; Είναι ότι σε ό,τι κάνετε για την αναζωπύρωση του έργου του Θεού ανάμεσά σας, πρέπει να αισθάνεστε όσο πιο βαθιά γίνεται, ότι ο Κύριος είναι η δύναμή σας. Κάθε προσπάθεια που κάνετε κάτω απ' το πνεύμα της αυτοπεποίθησης είναι προσβολή προς το Άγιο Πνεύμα. Προχωρήστε λοιπόν, στηριζόμενοι πάνω στο Παντοδύναμο χέρι Του. Πηγαίνετε και κάντε το καθήκον σας ο ένας προς τον άλλον και προς τον κόσμο. Πηγαίνετε και κάντε κάθε προσπάθεια που μπορείτε ώστε να φέρετε ψυχές στον Ιησού. Ναι, ακόμη και στις στιγμές που νοιώθετε πιο αδύναμοι από ποτέ, και όταν η εργασία σας φαίνεται η καλλίτερη, και όταν τα πιο φοβερά εμπόδια σηκώνονται στο δρόμο σας, και όταν η καρδιά σας οδηγείται από οποιαδήποτε άλλη πηγή ελπίδας, ακόμη και τότε, θυμηθείτε το δόγμα της υπέρτατης χάρις και συνεχίστε να εργάζεστε με χαρά.

Όταν ο σατανάς περπατά στις μύτες των ποδιών!!

«Αλλ' εσείς, αδελφοί, δε ζείτε στο σκοτάδι για να σας βρει ανέτοιμους η ημέρα εκείνη σαν τον κλέφτη. Όλοι εσείς άνθρωποι του φωτός, είστε άνθρωποι της ημέρας. Δεν είμαστε άνθρωποι της νύχτας ούτε του σκοταδιού. Επομένως, ας μην κοιμόμαστε σαν και τους υπόλοιπους, αλλά να είμαστε άγρυπνοι και νηφάλιοι.» 1 Θεσ. 5:4-6

Κάποιος είπε : «Όταν ένας χριστιανός κοιμάται, ο σατανάς περπατά στις μύτες των ποδιών για να μην τον ξυπνήσει». Υπήρξε εποχή που ο διάβολος ήταν σαν ένα λιοντάρι βρυχώμενο που περιφέρεται γύρω από τους πιστούς, ζητώντας ποιον θα μπορούσε να καταπιεί (1 Πετρ.5:8). Δεν υπάρχει πλέον καθόλου αυτή η ανησυχία στις μέρες μας, τουλάχιστον στις χώρες μας. Ο σατανάς δεν έχει πλέον λόγο να κάνει να ανάψουν οι πυρές αι να καταδιώξει τους πιστούς που δεν τον ενοχλούν. Γιατί να κάνει να καούν οι Βίβλοι; Όταν σε πολλές οικογένειες δεν τις διαβάζουν πια. Γιατί να κάνει να κλείσουν οι τόποι λατρείας όταν αυτοί είναι ήδη σχεδόν άδειοι; Γιατί να ξεσηκώσει τα παιδιά ενάντια στους γονείς, τη στιγμή που αυτοί οι τελευταίοι με κάθε τρόπο δε θα τα μάθουν ν' αγαπάνε τον Κύριο Ιησού; Γιατί να ρίξει στη φυλακή ανθρώπους που έχουν το στόμα κλειστό και η μαρτυρία τους είναι ασήμαντη; Ο σατανάς δε ζητά πλέον τίποτε τέτοιο.

Ας θυμόμαστε καλά ότι ζούμε σ' αυτόν τον κόσμο όχι για να βρούμε σ' αυτόν τις ανέσεις μας, αλλά για να είμαστε μάρτυρες: «Θα είστε μάρτυρές μου.....» Πραξ.1:8. Είμαι μάρτυρας σημαίνει να λέω αυτό που είναι ο Θεός, τι έκανε, να δείχνω με μια πιστή πορεία τι είναι ένας αναγεννημένος άνθρωπος, να τελώ τη λατρεία στο Θεό, που Του ανήκει. Για να είμαι ένας μάρτυρας που αναγνωρίζει ο Θεός, πρέπει να ακολουθώ από κοντά Εκείνον που ήταν «Μάρτυρας ο αξιόπιστος και αληθινός» Αποκ.3:14. Τότε η ζωή μας θα είναι αυτή που οφείλει να είναι «άρωμα του Χριστού για το Θεό» 2 Κορ.2:15

Ο Ιησούς έρχεται!

Συχνά χαροποιώ τον εαυτό μου όταν σκέφτομαι το δεύτερο ερχομού του Κυρίου. Η φωνή θ' ακουστεί: "Αλληλούια! Αλληλούια! Ο Κύριος ο Παντοδύναμος βασιλεύει!". Η ανυπόμονη προσμονή μου είναι ότι ο ευλογημένος Υιός της δικαιοσύνης σύντομα θα ανατείλει, έτσι ώστε οι καταπιεσμένοι θ' αποκατασταθούν, η αυταρχικότητα θα καταργηθεί, η ελευθερία θα εγκαθιδρυθεί, η ειρήνη θα διαρκέσει και η ένδοξη ελευθερία των παιδιών του Θεού θα επεκταθεί σε όλο το γνωστό κόσμο. Χριστιανέ! Εάν είναι νύχτα για σένα, σκέψου το αύριο, χαροποίησε την καρδιά σου με τη σκέψη του Ερχομού του Κυρίου σου. Κάνε υπομονή, γιατί γνωρίζεις Ποιος είπε: "Ίδού έρχομαι γρήγορα, και ο μισθός Μου είναι

μαζί Μου, για να αποδώσω σε καθέναν όπως είναι το έργο του" (Αποκ. 22:12).

Ω, πιστό παιδί του Θεού, μπορείς, πάντοτε, να χαροποιείς τον εαυτό σου μ' αυτή τη σκέψη! Το κεφάλι σου μπορεί να στεφανώνεται με δυσεπίλυτα προβλήματα τώρα, αλλά θα στεφανωθεί, πολύ σύντομα, με έναστρο στεφάνι. Τα χέρια σου μπορεί να είναι γεμάτα έννοιες, αλλά, σύντομα θα πιάσουν την άρπα, μια άρπα γεμάτη μουσική. Τα ρούχα σου μπορεί να έχουν λερωθεί με σκόνη τώρα, αλλά, σύντομα, θα λευκανθούν. Περιμένε λίγο ακόμα. Γι' αυτό, ας προχωρήσουμε και αν η νύχτα εξακολουθεί να είναι σκοτεινή, ας θυμηθούμε ότι δεν υπάρχει νύχτα, που δεν έχει πρωινό και αυτό το πρωινό έρχεται σύντομα.

"Αντί ν' ανησυχείς..."

Να απαριθμείς τις ευλογίες και όχι το σταυρό σου.

Να κοιτάς αυτά που κέρδισες και όχι αυτά που έχασες.

Να βλέπεις τις χαρές σου και όχι τις λύπες σου.

Να βλέπεις τους φίλους που έχεις και όχι τους εχθρούς σου.

Να χαμογελάς κι όχι να κλαις.

Να αντιμετωπίζεις με θάρρος τη ζωή και όχι να φοβάσαι.

Να βλέπεις τα καλά που κάνεις και όχι τα κακά.

Να χαιρέσαι και να απολαμβάνεις την υγεία σου, παρά τα πλούτη σου.

Να κοιτάς επάνω στο Θεό και όχι στον εαυτό σου.

Η χάρη του Θεού είναι αρκετή

Μπορεί να υπάρχει μια κατάσταση που προβλέπεις και φοβάσαι. Νιώθεις ότι θα σε ξεπεράσει. Πώς θα περάσεις από μέσα της; Ίσως μια παρόμοια ή σε λιγότερο βαθμό κατάσταση σε έχει προηγουμένως σχεδόν συντρίγει. Τώρα, που φαίνεται σαν να πλησιάζει μια νέα δύσκολη κατάσταση, η καρδιά σου πάλι φοβάται. "Ω, Κύριε, λυπήσου με! Ελευθέρωσέ με απ' αυτή!" φωνάζεις.

Με μια ήσυχη, απαλή φωνή έρχεται η απάντησή Του: *"Η χάρη Μου σου αρκεί"* (Β' Κορ. 12:9).

Ο Θεός δεν σου στερεί την εμπειρία, διότι η αγάπη Του θα σε οδηγήσει ένα βήμα υψηλότερα στα "ύψιστα πλούτη" της χάρης Του και ένα βήμα βαθύτερα στην αγάπη Του που σε περικλείει. Πώς αλλιώς να στο αποκαλύψει, έτσι ώστε να καταλάβεις όχι με το άκουσμα των αυτιών, αλλά με προσωπική εμπειρία, την επάρκεια της χάρης Του και

την πληρότητα της αγάπης Του προς εσένα;

Ο Θεός μπορεί να επιτρέψει τα κύματα να είναι πελώρια. Τα χτυπήματά τους μπορεί να σου προκαλέσουν πολύ πόνο. Αλλά δεν θα σε συντρίψουν όσο θα βρίσκεσαι μέσα στη χάρη Του. Μπορεί να επιτρέψει το μονοπάτι να είναι φοβερά τραχύ, οδηγώντας σε στα όρια, όμως δεν πρόκειται να λιποψυχήσεις εάν βρίσκεσαι μέσα στη χάρη Του.

Υπόταξε τον εαυτό σου τελείως στο Θεό και στο θέλημά Του. Ο Θεός δίνει τη χάρη Του στους ταπεινούς (Α' Πετ. 5:5). Με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος, διακηρύσσοντας τη νίκη του Χριστού στο Σταυρό επάνω στον κόσμο, τη σάρκα και το διάβολο, θανάτωσε κάθε σκέψη ή συναίσθημα ή επιθυμία που θα εγείρονταν ενάντια στο Θεό. *"Είσαι νεκρός!"* (Κολ. 3:3) πρέπει να βροντοφωνάζεις στον παλιό άνθρωπο,

που θα φοβηθεί ή θα εναντιωθεί ή δ' αρνηθεί το θέλημα του Θεού. Επέμεινε σ' αυτό: *"Είσαι νεκρός, δεν έχεις εξουσία επάνω μου!"* Επανάλαβε αυτή τη φράση όταν οι σκέψεις και τα συναισθήματα της σάρκας εγείρονται. Αντήχησε το σκοπό του Θεού: *"Οχι το θέλημά Μου, αλλά το δικό Σου να γίνει"* (Λουκ. 22:42).

Κατόπιν κοίταξε στο Θεό για να σε γεμίσει με τη χάρη Του. Θα σε μεταφέρει μέσα από τις δοκιμασίες μ' έναν τρόπο που θα σε κάνει να γονατίσεις με ταπεινή λατρεία για την αγάπη, τη δύναμη και τη χάρη που θα φέρει στη ζωή σου. *"Μαζί θα δοξάσουμε το όνομά Μου"* είναι ο υίδυρος της παρηγοριάς και της βεβαιότητάς Του. *"Σ' αγαπώ και Σε δοξάζω!"* θα είναι η φράση ευγνωμοσύνης της νίκης στη μάχη, όσο στέκεσαι δυνατός μέσα στη δική Του χάρη.

Τι είναι πίστη;

Πίστη είναι απλά το να στρέφεις το βλέμμα σου στον Ιησού Χριστό. Είναι η αβοήθητη, φτωχή, γεμάτη πειρασμούς ψυχή, συνειδητοποιημένη για την αδυναμία της και την πλήρη ανικανότητά της να διαχειριστεί όλες τις σχετικές δυσκολίες και γι' αυτόν το λόγο ν' απομακρύνεται από όλα αυτά και να στρέφεται μόνο στο Θεό, ως την πηγή της δύναμης και της απελευθέρωσης. Γι' αυτό, η πίστη κοιτά μόνο το Θεό.

Αλλά η ανησυχία κοιτά στα πράγματα. Το άγχος στρέφει το βλέμμα της ψυχής μακριά από το Θεό, στις συνθήκες που μας ταλαιπωρούν. Έχει σαν αποτέλεσμα το σχεδιασμό και την ανησυχία για πολλά πράγματα, που μας εξαντλούν. Έτσι, κάνοντας όλα αυτά, αποσπούμε τα μάτια μας από το Θεό, με αποτέλεσμα να χάνουμε την πίστη μας.

Όταν κοιτάμε στο Θεό, Τον εμπι-

στευόμαστε. Όταν κοιτάμε στα πράγματα και στις συνθήκες και στο περιβάλλον, γινόμαστε αγχώδεις. *"Η αρχή του άγχους είναι το τέλος της πίστης"* λέει ο Andrew Murray. Όταν αρχίζουμε ν' ανησυχούμε, η πίστη εξασθενεί.

"Τα μάτια μου είναι πάντοτε στραμμένα προς τον Κύριο, επειδή Αυτός θα βγάλει τα πόδια μου από την παγίδα" λέει ο σοφός ψαλμωδός (Ψαλ. 25:15). Όσο εξακολουθεί να κοιτά στο Θεό, ο Θεός θα φροντίσει για τα δίχτυα και τις παγίδες, που είναι απλωμένα στο δρόμο του. Αυτό είναι το περπάτημα της πίστης. Αλλά, όταν αρχίζει ο ίδιος να νοιάζεται για τα δίχτυα και τις παγίδες και κοιτάει μακριά από το Θεό, τότε αρχίζει να γεμίζει με άγχος και αυτό είναι καταστροφικό για την πίστη.

Ο Γερμανός ποιητής Σέλλερ έγραψε ένα ωραίο ποίημα για τα πουλιά. Λέει ότι όταν ο Θεός τα δημιούργησε αρχικά, τους έδωσε μεν πολύχρωμα πούπουλα και γλυκιές φωνές, αλλά όχι φτερά. Καταγής, όμως, τοποθέτησε μερικά αντικείμενα με περίεργα σχήματα και είπε στα πουλιά να τα σηκώσουν. Καταπιάστηκαν τα πουλιά μ' αυτά και αγωνίστηκαν πολύ, γιατί ήταν μεγάλα και βαριά. Τα έσφιξαν πάνω στην καρδιά τους, τα έκαναν δικά τους κι έτσι κατόρθωσαν τελικά να τα σηκώσουν. Καθώς, όμως τα σήκωναν ψηλά, τα φορτία έγιναν φτερά.

Έτσι γίνεται πάντα. Όταν με τη χάρη του Θεού ανταποκριθείς σωστά στις ιδιαίτερες περιστάσεις της ζωής σου και δεχτείς από τα χέρια του Θεού το φορτίο σου τότε θα έρθει η θαυμαστή μεταβολή. Τα φορτία σου θα γίνουν φτερά και θα σε βοηθήσουν να πετάξεις πάνω από τις περιστάσεις και τα βάρη αυτής της ζωής. Μη γονατίσεις κάτω από το βάρος των περιστάσεων. Κοίταξε ψηλά. Ο Θεός σου προσφέρει τα φτερά της πίστης για να υψωθείς πάνω από τις περιστάσεις.

Πόσο συχνά χαιρόμαστε αυτά που έχουμε;
Αν επιδιώκουμε να απαριθμούμε,
ό,τι καλό έχουμε σε υλικά και πνευματικά αγαθά,
σε σωματική ή ψυχική υγεία, σε πράγματα
ή προτερήματα και αρετές, τότε δεν θα μας περισσεύει
χρόνος για να παραπονούμαστε.....

Η ευλογία των... θλίψεων

Μια γυναίκα από τη Χαναάν, φωνάζει στον Κύριό μας για βοήθεια για την κόρη της. "Ελέησέ με," λέει, "Κύριε, για του Δαβίδ" (βλ. Μαθ. 15:21-28).

Αυτή η Χαναναία, χωρίς αμφιβολία, είχε προσπαθήσει σκληρά. Έβλεπε την αγαπημένη της κόρη να χτυπιέται από το δαιμόνιο και δε μπορούσε να την ανακουφίσει. Αλλά, παρόλα αυτά, έφερε το πρόβλημά της στο Χριστό και την έμαθε να προσεύχεται. Χωρίς αυτό, θα μπορούσε να ζησει και να πεθάνει σε πλήρη άγνοια χωρίς να δει τον Ιησού.

Συχνά ξεχνάμε ότι κάθε σταυρός είναι ένα μήνυμα από το Θεό και σκοπό έχει, στο τέλος, να μας ωφελήσει. Οι δοκιμασίες σκοπό έχουν να μας κάνουν να σκεφτούμε, να μας αποσπάσουν απ' τον κόσμο, να μας στείλουν στη Βίβλο, να μας οδηγήσουν στα γόνατα. Η υγεία είναι καλό πράγμα, αλλά η αρρώστια ακόμα καλλίτερο, εάν μας οδηγήσει στο Θεό! Η ευημερία είναι μεγάλη ευλογία, αλλά η δυστυχία είναι ακόμη μεγαλύτερη, εάν μας φέρνει στο Χριστό. Καλλίτερα χιλιάδες φορές να ταλαιπωρείσαι, σαν τη Χαναναία μητέρα από το να ζεις εύκολα, όπως ο πλούσιος "ανόητος" και τελικά να πεθάνεις χωρίς Χριστό και χωρίς ελπίδα (Λουκ. 12:20).

Πόση ενθάρρυνση υπάρχει, όταν επιμένουμε στην προσευχή, τόσο για τον εαυτό μας, όσο και για τους άλλους. Είναι δύσκολο να κατανοήσουμε πιο

χαρακτηριστική εικόνα αυτής της αλήθειας, από αυτή που έχουμε σ' αυτό το κείμενο. Η προσευχή της ταλαιπωρημένης μητέρας, αρχικά, φαινόταν τελειώς απαραίτητη. Ο Ιησούς "δεν της αποκρίθηκε λέξη". Ωστόσο, συνέχισε να προσεύχεται. Η απάντηση που βγήκε από τα χείλη του Κυρίου, έμοιαζε αποθαρρυντική: "Δεν αποστάληκα παρά μόνο στα πρόβατα τα χαμένα του οίκου Ισραήλ". Παρόλα αυτά, συνέχισε να προσεύχεται: "Κύριε, βοήθη με!" Η δεύτερη απάντηση του Κυρίου ήταν ακόμη λιγότερο ενθαρρυντική από την πρώτη: "Δεν είναι καλό να λάβει κανείς τον άρτο των παιδιών και να τον ρίξει στα σκυλιά". Ωστόσο, "παρόλο που δοκιμάστηκε η ελπίδα της" δεν έκανε "την καρδιά της να πληγωθεί" (Παρ. 13:12). Ακόμη και τότε, δεν σίωπησε. Ακόμη και τότε, βρίσκει μια απάντηση για μερικά "ψίχουλα" ελέους να της δοθούν. Και η φορτικότητα της έλαβε, τελικά, μια μεγαλειώδη ανταμοιβή. "Ω γυναίκα, μεγάλη η πίστη σου ως γίνει σ' εσένα όπως θέλεις". Αυτή η υπόσχεση δεν έχει αλλάξει: "...Ζητάτε και θα σας δοθεί..." (Μαθ. 7:7).

Ας θυμόμαστε αυτή την ιστορία, όταν προσευχόμαστε για τον εαυτό μας. Μερικές φορές, τείνουμε να σκεφτόμαστε ότι δεν παίρνουμε απάντηση στις προσευχές μας και αποθαρρυνόμενοι σταματάμε να προσευχόμαστε. Ας αντισταθούμε όμως σ' αυτόν τον

πειρασμό, που έρχεται από το σατανά. Ας πιστέψουμε και ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε. Ενάντια στις παλιές μας αμαρτίες, ενάντια στο πνεύμα του κόσμου, ενάντια στα τεχνάσματα του διαβόλου, ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε και να μην αποκάμουμε. Ο Ιησούς μάς ακούει και στο δικό Του κατάλληλο καιρό, θα δώσει την απάντησή.

Να θυμόμαστε αυτή την ιστορία όταν προσευχόμαστε και για άλλους. Έχουμε παιδιά για τα οποία επιθυμούμε να πιστέψουν στο Χριστό; Έχουμε συγγενείς και φίλους για τους οποίους ανησυχούμε για τη σωτηρία τους; Ας ακολουθήσουμε το παράδειγμα αυτής της Χαναναίας γυναίκας και ας αφήσουμε τις ψυχές τους μπροστά στο Χριστό. Ας αναφέρουμε τα ονόματά τους ενώπιον Του μέρα και νύχτα και ποτέ να μη σταματήσουμε, έως ότου πάρουμε απάντηση. Μπορεί να χρειαστεί να περιμένουμε πολύ καιρό. Μπορεί να φαίνεται ότι προσευχόμαστε μάταια και ότι δεόμαστε χωρίς ωφέλεια. Αλλά, ποτέ μην εγκαταλείψουμε. Ας πιστέψουμε ότι ο Ιησούς δεν έχει αλλάξει και ότι Αυτός που άκουσε τη Χαναναία μητέρα και απάντησε το αίτημά της, θ' ακούσει, επίσης κι εμάς και μια μέρα θα μας δώσει την απάντηση της ειρήνης Του.

Υπερφυσική δύναμη

"Και ποιο είναι το υπερβολικό μέγεθος της δύναμής Του σ' εμάς που πιστεύουμε σύμφωνα με την ενέργεια της δύναμης της ισχύος Του" (Εφ. 1:19).

Ο Ίδιος ο Θεός είναι μεγάλη πηγή δύναμης που την εκδηλώνει ανάλογα με το ύψιστο θέλημά Του. Πράγματι, οι εχθροί μας είναι πολλοί και ισχυροί, αλλά ο Θεός μας, που είναι ο μοναδικός ζωντανός Θεός, είναι Παντοδύναμος. Εμείς με Αυτόν έχουμε να κάνουμε. Μόνον από Αυτόν έρχεται η σωτηρία και η ικανότητά μας. Ο Θεός μάς λέει μέσω του προφήτη Του, ότι εκείνοι που γνωρίζουν το Θεό θα είναι δυνατοί (Δαν. 11:32). Αν είναι αλήθεια ότι η γνώση είναι δύναμη, πόσο μάλλον στην περίπτωση της γνώσης του Θεού.

Είμαστε υπερφυσικοί άνθρωποι, ξαναγεννημένοι από μια υπερφυσική γέννηση. Διεξάγουμε έναν υπερφυσικό πόλεμο, και διδασκόμαστε από έναν υ-

περφυσικό Δάσκαλο. Στον υπερφυσικό μας πόλεμο οδηγούμαστε από έναν υπερφυσικό Αρχηγό στα σωστά μονοπάτια μιας βέβαιης νίκης.

Όχι πολλές μέρες μετά την ανάληψη του αναστημένου Σωτήρα, το Άγιο Πνεύμα ήρθε πάνω στους μαθητές και τους ακόλουθους του Χριστού και γέμισαν απ' Αυτό. Και, δόξα τω Θεώ, το Άγιο Πνεύμα είναι και σήμερα διαθέσιμο και δυνατό, όπως ήταν και την ημέρα της Πεντηκοστής.

Έχουμε δώσει τόση πολλή προσοχή στις μεθόδους και στους μηχανισμούς, ενώ τόση λίγη προσοχή στην υπέρτατη Δύναμη για πλήρωση με το Άγιο Πνεύμα. Έχουμε όμως ρητή εντολή να γεμίζουμε με το Άγιο Πνεύμα. Εάν δεν συμβαίνει αυτό, τότε ζούμε σε ανυπακοή και αμαρτία, την αμαρτία της απιστίας. Ο Θεός όμως είναι έτοιμος και θέλει να μας γεμίσει με το Άγιο Πνεύμα.

Η πατρίδα των Χριστιανών

«Μα η δική μας πραγματική πατρίδα είναι στους ουρανοί, απ' όπου προσμένουμε με πόθο το Σωτήρα, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό» Φιλ.3:20

Όπως όλοι οι άνθρωποι, έτσι κι εμείς οι χριστιανοί, έχουμε τις γήινες πατρίδες μας σ' αυτόν τον κόσμο, αλλά με μια διαφορά. Για μας η πραγματική μας πατρίδα είναι στους ουρανοί, όπου και θα ζούμε αιώνια μαζί με το Σωτήρα μας Χριστό. Γι' αυτό και δεν προσκολλούμε τις καρδιές μας στα γήινα υλικά αγαθά, όπως οι υπόλοιποι άνθρωποι. Αντίθετα, οι σκέψεις μας, η προσοχή μας, το ενδιαφέρον μας, η ελπίδα μας είναι, ή πρέπει να είναι, στραμμένα στον ουρανό. Ο απόστολος Πέτρος απευθυνόμενος στους πιστούς γράφει: «Αγαπητοί, σαν ξένοι και περαστικοί που είστε στη γη, σας παρακαλώ να μην ενδίδετε στις σαρκικές επιθυμίες, οι οποίες εκστρατεύουν ενάντια στην γηχή.» (1 Πετρ.2:11), γιατί τα γήινα πράγματα είναι πρόσκαιρα και απατηλά, ενώ τα ουράνια είναι αιώνια

Το παλτό

«Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία που έχει ετοιμαστεί για σας από τότε που θεμελιώθηκε ο κόσμος. Γιατί πείνασα, και μου δώσατε να φάω, δίψασα, και μου δώσατε να πιω, ξένος ήμουν και με περιμαζέψατε» Ματθ.25:34-35

Ένας Ρώσος στρατιώτης φύλαγε σκοπιά μια πολύ κρύα, χιονισμένη νύχτα. Ένας περαστικός φτωχός μεροκαματιάρης τον λυπήθηκε, έβγαλε το παλτό που φορούσε και το έριξε στους ώμους του έκπληκτου στρατιώτη λέγοντάς του: «Εγώ σύντομα θα φτάσω σπίτι μου, ενώ εσύ θα είσαι όλη τη νύχτα μέσα στον παγερό αέρα». Λίγο καιρό αργότερα αυτός ο άνθρωπος βρισκόταν ετοιμοθάνατος στο κρεβάτι του. Ένα βράδυ είδε ένα όραμα. Του φάνηκε ότι είδε τον Σωτήρα. Φορούσε ένα παλτό που του έμοιαζε για γνωστό. "Αυτό «μοιάζει με το παλτό μου» είπε. Τότε ο Κύριος του απάντησε : «Θυμάσαι εκείνη την κρύα νύχτα, που φύλαγα σκοπιά και εσύ πέρασες από κει;» «Θυμάμαι, Κύριέ μου, ότι είχα δώσει το παλτό μου σ' ένα στρατιώτη, μα δεν ήσουν Εσύ». Και ο Χριστός χαμογέλασε : «Όσα κάνεις στον πιο ελάχιστο από τα αδέρφια

μου, το έχεις κάνει σε Μένα!».

Η αγάπη που δείχνουμε στους άλλους δε θα περάσει απαρατήρητη από τα μάτια του Κυρίου μας. Αν ήταν ο Ίδιος αυτοπροσώπως εδώ στη γη, όλοι οι πιστοί Του θα τρέχαμε να Τον φροντίσουμε, να Του δώσουμε τα καλύτερα που έχουμε, να Του δείξουμε όσο πιο πολύ την αγάπη μας. Δεν είναι τώρα κοντά μας με μορφή ανθρώπινη. Αν όμως μπορούσαμε να δούμε έτσι τα αδέρφια μας, τους ανθρώπους που έχουμε δίπλα μας, πόσο διαφορετική θα ήταν η συμπεριφορά μας απέναντί του! Δεν θα το κάνουμε για να «σώσουμε την ψυχή μας», να ξεπληρώσουμε τις αμαρτίες μας στο Θεό, για να φανούμε καλοί μπροστά Του. Αυτό δεν γίνεται. Θα το κάνουμε για να εκφράσουμε το έργο της λύτρωσης που έχει κάνει ο Χριστός μέσα στην καρδιά μας. Η καρδιά που ο Χριστός έχει καθαρίσει με το αίμα Του δε μπορεί παρά να συμπονάει και να δίνει! Σαν να το έκανε στον ίδιο το Σωτήρα! Ας ζητήσουμε από τον Κύριο μας να μας δίνει λαχτάρα, ώστε να δείχνουμε την αγάπη Του στους γύρω μας, με έμπρακτο και διακριτικό τρόπο.

Χωρίς λόγια

«Και αυτός ο άφρων, όταν σιωπά, λογίζεται σοφός και ο κλείων τα χείλη αυτού, συνετός». Παρ.17:28

Ένας Άγγλος βουλευτής του περασμένου αιώνα, ο Τζέιμς Φράνσις Μπόισον, μέλος του Κοινοβουλίου επί σαράντα χρόνια δεν είχε ανοίξει το στόμα του, παρά μόνο μια φορά, κι αυτό για να κάνει την εξής παρατήρηση : «Κύριε Πρόεδρε, θα ήταν δυνατό να κλείσει η πόρτα; Φυσάει πολύ». Οι εκλογείς του στη Νοτιοανατολική Αγγλία ήταν εντούτοις πολύ ευχαριστημένοι μαζί του. «Σ' ένα σιωπηλό άντρα μπορείς να έχεις εμπιστοσύνη», έλεγαν. Και επίσης : «Σε σαράντα χρόνια δεν είπε ούτε μία ανοησία».

Πολλές φορές μετανιώσαμε για κάτι που είπαμε, σπάνια όμως για κάτι που δεν είπαμε. Πολύ σοφά ο Δαβίδ προσεύχεται στον Ψαλμό 141:3 «Βάλε, Κύριε, φυλακή στο στόμα μου. Φύλαττε τη θύρα των χειλιών μου». Ανόητα η άπρεπα λόγια είναι πολύ εύκολο να μας ξεφύγουν απ' το στόμα, πριν καλά καλά το συνειδητοποιήσουμε. Κι έπειτα δεν μαζεύονται πίσω. Νομίζουμε πως με κάποια ευφυολογήματα, έξυπνες και τσουχτερές φρασούλες, με πειράγματα και με υ-

πονούμενα, θα φανούμε έξυπνοι και μοντέρνοι. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι οι άλλοι σχηματίζουν μια πολύ φτωχή και χαμηλή γνώμη για μας. Κι αν φέρουμε το όνομα του Χριστού, Τον ρεζιλεύουμε με αυτή την συμπεριφορά. Ας σκεφτούμε, αν εκείνη την ώρα μας άκουγε ο Κύριος, θα χαϊρόταν; Θα ενέκρινε τις κουβέντες μας; Δεν Τον βλέπουμε, αλλά είναι εκεί και μας ακούει. Δεν είναι εξυπνάδα να απαντάμε με αιχημρές κουβέντες σε όσους μας θίγουν. Χρειάζεται πολύ περισσότερη δύναμη για να παραμείνεις σιωπηλός. Αυτή τη δύναμη μόνο ο Χριστός τη χαρίζει, σε όποιον θέλει να είναι αληθινό παιδί Θεού και θέλει να μοιάζει στον Πατέρα του. Ο Κύριός μας «λοιδορούμενος δεν αντιλοιδορούσε, πάσχοντας δεν απειλούσε» (Α΄Πετρ. 2.23) και άφησε παράδειγμα σ' εμάς για να ακολουθήσουμε τα ίχνη Του.

Ας ζητήσουμε από το Άγιο Πνεύμα να ελέγχει τα λόγια που βγαίνουν από το στόμα μας και να μας δίνει τη δύναμη να σιωπούμε, όταν δεν είναι σοφό να μιλήσουμε, ώστε, είτε με τα λόγια μας, είτε με τη σιωπή μας να δοξάζεται το άγιο όνομά Του.

Τραγούδια μέσα στη νύχτα

Όταν ακούς έναν άνθρωπο να τραγουδά κάποιο τραγούδι μέσα στη νύχτα, εννοώ στη νύχτα των προβλημάτων του, μπορείς να είσαι σίγουρος ότι είναι ένα εγκάρδιο τραγούδι. Πολλοί από εσάς τραγουδούν πολύ εγκάρδια τώρα. Αναρωτιέμαι εάν θα τραγουδούσατε τόσο δυνατά αν περίμεναν να σας βασανίσουν. Εάν τραγουδούσες κάτω από πόνο, τότε αυτό θα έδειχνε ότι η καρδιά σου βρίσκεται μέσα στο τραγούδι ακόμα και αν πονάς; Πράγματι, όλοι μπορούμε να τραγουδήσουμε πολύ ωραία, όταν κάποιος άλλος τραγουδά. Είναι το ευκολότερο πράγμα στον κόσμο ν' ανοίγουμε το στόμα μας και ν' αφήνουμε τις νότες να βγαίνουν από μέσα μας, αλλά όταν ο διάβολος βάζει το χέρι του πάνω στο στόμα μας, μπορούμε τότε να τραγουδήσουμε; Μπορείς να πεις : "Και αν με θανατώνει, εγώ θα ελπίζω σ' Αυτόν"; (Ιωβ 13:15). Αυτό είναι το τραγούδι μέσα από την καρδιά. Αυτό είναι πραγματικό τραγούδι που ξεφυτρώνει μέσα στη νύχτα.

Τα τραγούδια που τραγουδιούνται μέσα στη νύχτα, είναι αυτά που δείχνουν ότι έχουμε αληθινή πίστη στο Θεό. Πολλοί έχουν πίστη να εμπιστευθούν το Θεό, μόνο όσο η πρόνοιά Του είναι φανερή στη ζωή τους. Όμως η αληθινή πίστη μπορεί να τραγουδήσει ακόμη κι όταν δε μπορούν να Τον διακρίνουν.

Αυτός που μπορεί να τραγουδά τραγούδια μέσα στη νύχτα, αποδεικνύει ότι έχει αληθινή αγάπη και εμπιστοσύνη στο Χριστό. Δεν είναι αγάπη στο Χριστό όταν απλά Τον δοξάζουμε, γιατί ο καθ' ένας Τον δοξάζει. Το να περπατάς χέρι με χέρι μαζί Του, ενώ έχει το στέμμα στο κεφάλι Του, δεν είναι κάτι το σπουδαίο. Το να περπατάς όμως με το Χριστό σε κουρέλια, αυτό είναι κάτι πολύ περισσότερο. Το να πιστεύεις στο Χριστό, ενώ η παρουσία Του δεν είναι τόσο εμφανής, να κρατιέσαι με όλη σου τη δύναμη από το Σωτήρα, όταν όλοι οι άλλοι μιλούν άσχημα γι' Αυτόν και Τον εγκαταλείπουν, αυτό αποδεικνύει αληθινή πίστη και αγάπη. Αυτός που τραγουδά τραγούδι στο Χριστό μέσα στην πιο σκοτεινή ώρα της νύχτας, τραγουδά το ωραιότερο τραγούδι σ' όλο τον κόσμο, γιατί τραγουδά μέσα από την καρδιά του.